

DİB

demokrasi için birlik

OLAĞANOSTO AVRUPA
GENEL KURULU
PARIS - 22 KASIM 1981

union pour la démocratie en turquie
union for democracy in turkey
union für demokratie in der türkei
unie voor demokratie in turkije

DEMOKRASI İÇİN BİRLİK AVRUPA OLAĞANOSTO GENEL KURULU'NUN KAMUOYUNA AÇIKLAMASI

22 Kasım 1981 Pazar günü Paris'te toplanan Demokrasi İçin Birlik Olağanüstü Avrupa Genel Kurulu, gerek Türkiye'deki genel politik gelişmeleri, gerekse örgütümüz içerisinde son zamanlarda dışarıdan müdahalelerle meydana gelen sorunları görüşmüş, şu hususların kamuoyuna açıklanmasına karar vermiştir.

I. Türkiye halkları ve özel olarak da Türkiye işçi sınıfı ve emekçi kitleler, 12 Eylül 1980 darbesiyle yönetime el koyan faşist askeri diktanın yıkılması mücadelesi içindedir.

Şurası bir gerçektir ki, emekçi kitlelerin canı ve kanı bahasına bağımsızlığın kazanılması ve cumhuriyet rejiminin yaratılması olmasına rağmen, Türkiye hiçbir zaman gerçek bir demokratik düzene sahip olamamış, tüm "batılılaşma" iddialarına rağmen, egemen sınıflar evrensel insan haklarına hiçbir zaman saygı göstermemişlerdir. İnsan haklarının ayaklar altına alınması, bugün olduğu gibi, zaman zaman sınıfsal ve ulusal baskıyı en üst düzeye ulaştıran açık faşizm uygulaması biçimine dönüşmüştür.

Bu objektif gerçeğin yanısıra, demokrasi mücadelesinde öncülük misyonu taşıması gereken komünist hareketimizin, işçi sınıfını ve emekçi kitleleri gerek siyasal planda, gerekse anti-faşist mücadele planında belirleyici ve sonuç alıcı bir güç halinde örgütlemek görevini yerine getiremediği de, bugün herkesin kabul etmek zorunda olduğu bir olgudur.

İşçi sınıfının siyasal örgütlenme sürecindeki hareketlerden biri olan Türkiye İşçi Partisi de, kuruluşundan bu yana geçen süre içerisinde kendi ideolojik, politik ve örgütsel bütünlük ve tutarlılığını sağlayamamıştır. Legalizm hastalığını bir türlü aşamayan parti, merkez yönetimindeki çoğunluk kesiminin tasfiyeci uygulamaları nedeniyle daha faşizmin tırmanış günlerinde örgütsel zaafa sürüklenmiştir.

Esasen, legalizm, teslimiyetçilik ve tasfiyecilik, Türkiye komünist hareketinin en önemli zaaf noktaları olmuştur. Bu zaaflardır ki, emperyalizmin ve burjuvazinin işçi sınıfına yönelik saldırılarının daha yıkıcı sonuçlar vermesine olanak hazırlamıştır.

II. Demokrasi İçin Birlik örgütü, komünist hareketimizin bir uzantısı olarak, Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde dağınık birimler halinde ortaya çıkmıştır.

15 Haziran 1980'de Türkiye İşçi Partisi yönetiminin de müdahalesiyle merkezileşen Demokrasi İçin Birlik, 14 Şubat 1981'de yapılan I. Avrupa Genel Kurulu'nda, TEK CEPHE anlayışına uygun, örgütsel bağımsızlığa sahip demokratik bir örgüt olmuştur.

Ne yazık ki, Türkiye komünist hareketinin yukarıda vurgulanan genel zaafı, 12 Eylül sonrasında yurt dışına çıkan TIP yöneticileri tarafından bilfiil bu örgüte de musallat edilmiştir.

Örgüt statüsünde demokrasi cephesinin en geniş çevrelerin katılımıyla oluşturulması için mücadele öngörüldüğü halde, TIP yöneticileri, üyelerin disiplin anlayışından yararlanarak etkileyebildikleri bazı DİB birimlerini kendi parti içi tasfiyeci uygulamalarına alet etmek suretiyle, partinin en yüksek kademesindeki muhaliflerini dahi anti-faşist hareketten dışlamağa kalkışmışlardır.

TIP yöneticileri, ayrıca, "bilimsel sosyalist platformdaki partilerin tekleşmesi" adına, devrimci mücadele faktöründen zivade, özünde Türkiye burjuvazisine ve onun ideolojisi olan Kemalizm'e teslimiyeti esas alan bir siyasal görüşe ödün verme ve böylece partiyi ideolojik, politik ve örgütsel planlarda eritme sürecine girmişlerdir. Bu konuda, TIP yönetimindeki tüm kanatlar aynı oranda sorumludur.

Bu gelişim, DİB'in çeşitli ülke örgütlerinde farklı görüş ve tavırların benimsenmesine ve giderek merkezi otoritenin zayıflamasına yol açmıştır.

• III. Yukarıda belirlenen tesbitlerin ışığında, DİB Olağanüstü Avrupa Genel Kurulu,

- a. DİB merkezi yapısının lağvedilmesine,
- b. Ülke örgütlerinin, buldukları ülkelerin özel koşullarını da göz önünde tutarak, doğru gördükleri görüşler doğrultusunda anti-faşist ve siyasal mücadele görevlerini bağımsız olarak yürütmelerine,
- c. Ancak bu bağımsız yapılarıyla, buldukları ülkelerde Türkiyeli demokrasi güçlerinin en geniş birlikteliğinin oluşturulması için aktif ve özverili çabalarını sürdürmelerine karar vermiştir.

IV. DİB Olağanüstü Avrupa Genel Kurulu, ayrıca, örgütlerinin hukuken kadar edindikleri deneylerin ve genel doğruların ışığında tesbit ettiği şu gerçekleri de vurgulamayı görev savar:

1. 12 Eylül öncesinde unsurları veterince belirlenmeden ortaya atılan işçi sınıfının siyasal hareketinin (komünist hareketin) birliği sorununa 12 Eylül Darbesi sonrası koşullarında yeni bir açıklık getirmek gerekmektedir.

Bugün Türkiye işçi sınıfının siyasal hareketi ne tek başına bir örgüt tarafından, ne de "bilimsel sosyalist platform"da yalnızca kendilerini gören üç parti tarafından temsil edilmektedir. Bugün ne nitel olarak, ne de nicel olarak hiçbir partinin veya partiler grubunun böyle bir iddiaya hak kazandıracak özelliklere sahip olmadıkları, bir yıllık faşist baskı uygulamasının sonuçlarıyla belli olmuştur. Şu halde, Türkiye işçi sınıfı siyasal hareketinin birliği, sadece üç partiyle sınırlı olmadığı gibi, onların başı çekmesi koşuluna da bağlı değildir.

Devrimci hareketimiz için geçerli tek KOMÜNİST PLATFORM vardır:

- İşçi sınıfının öncülüğünün tartışma götürmezliği,
- Örgütsel çalışmada demokratik merkezîyetlik anlayışı,
- Proletarya enternasyonalizmi ve demokrasi güçlerinin uluslararası dayanışmasına saygı,
- Tek devrim sürecinde demokratik aşamanın stratejik öneminin kabulü,
- Birlik sürecinde eşitlik, karşılıklı güven ve saygı.
- Kürt halkının kendi yazgısını kendi belirleme hakkı çerçevesinde uygun göreceği örgütlenme ve mücadele biçimlerine saygı ve dayanışma.

Bu platformda yer almak, kimsenin, hiçbir örgütün önceliğinde, ayrıcalığında ve tekelinde değildir. Birlik olayını üç parti ile sınırlı görmekte direnmek, özünde birlik sürecini baltalayıcı bir tutumdur.

Yukarıda belirlenen ilkeleri benimsemiş her örgüt ve grubun bu platformda yer almağa hakkı vardır.

2. Günümüz koşullarında cephe sorunu her zamankinden daha büyük bir önem taşımaktadır. Dünya pratiğinde de görüldüğü gibi, birleşik cepheler, gerçek bir demokrasinin kurulabilmesi için tekel dışı tüm toplumsal sınıf ve

katmanları, bağımsızlık, özgürlük ve barıştan yana tüm çevreleri içeren yapılar olmak zorundadır. Bunun şu veya bu biçimde istisnası olamaz.

Geçen bir yıllık anti-faşist, demokratik mücadele pratiğinde, tüm demokrasi güçleri, cuntanın baskıcı niteliğini ve insan haklarının çiğnenmesini teşhir etmek, "demokrasiye dönüş" aldatmacası karşısında dünya kamuoyunu uyarmak, düşünme, ifade, siyasal, sendikal ve demokratik örgütlenme ve seçim özgürlüğünün, insanca yaşama hakkının eksiksiz sağlandığı, faşist örgütler hariç tüm siyasal partilerin özgürce kurulabildiği, Kürt halkı üzerindeki ulusal baskının kaldırıldığı bir demokrasi hedefi göstermek ve bu hedef uğrunda Türkiye halklarının verdiği mücadeleye dayanışma sağlamak konusunda ayrı ayrı, değişen etkinliklerde mücadele yürütmüşlerdir.

Günümüzün vakıcı sorunu, bugüne kadar ayrı planlarda birbirinden bağımsız olarak demokrasi mücadelesi yürüten tüm güçlerin, anti-empervalist, anti-faşist, anti-sovenist Tek Cephe'de birliğinin sağlanmasıdır.

Bu konuda dikkat edilmesi gereken en önemli nokta, anti-faşist birlik sorunu ile siyasal birlik sorununun birbirine karıştırılmaması, demokratik örgütlerin eylem ve giderek cephe birliği sorununun herhangi bir siyasal parti tarafından siyasal birlik planında pazarlık unsuru olarak kullanılmamasıdır.

Anti-faşist birliğin oluşturulmasında, eşitlik, karşılıklı saygı ve iç işlere karışmama ilkelerine bağlılık, davatma ve zorlama değil, ikna ve gönüllü birlik yöntemlerinin uygulanması esas olmalıdır.

DİB Olağanüstü Avrupa Genel Kurulu, bu karara katılan örgütlerinin, yukarıda belirlenen ilkeler çerçevesinde siyasal birlik ve anti-faşist birlik mücadelesine en büyük özveriyle katkıda bulunacağını kamuoyuna ilan eder.

DEMOKRASI İÇİN BİRLİK
OLAĞANÜSTÜ AVRUPA GENEL KURULU
BAŞKANLIK DİVANI

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ